

Kincsem, a magyarok büszkesége türelemmel viselt súlyos betegsége következtében 1887. március hó tizenhetedik napja óta a mennybéli lovasversenyek résztvevője. A csodakanca gyengélkedéséről már 1883-ban - második ivadékának ellésekor - szállingóztak a hírek, azonban sokak örömeire később Blaskovich Ernő úr (a kanca tenyésztője és tulajdonosa) megnyugtatta a kedélyeket. Közölte a nagyérdeművel, hogy a szeretett paripa a Fogarasi Ménesnél töltött lábadozása alatt a kristálytisza hegyi levegőnek, és Neumann Károly - kitűnő állatorvos, sebész - segítségével köszönhetően felépült és fedeztetésre készen áll. Még további 3 csikót hozott világra, de az egyre gyakrabban jelentkező emésztési problémák (kólika) kezdtek igen vészjóslóvá válni, az általános aggodalom mellett mindenki bizakodott a csodában. Halála évében, március hó 12-én ismét megbetegedett, azonban ekkor már a legnagyobb kvalitású orvosi segítség sem tudta megmenteni Kincsemet.

Anyja - az ozorai Esterházy ménes neveltje - Waternymph, apja pedig Cambuscan volt, és az angol telivér Tápiószentmártonban nevelkedett. Gazdája nagy becsben tartotta, ezt az 1 éves korában kapott igazán találó neve is tükrözi. 1875-ben a gödi telepen az angol származású Hesp Róbert -Magyarország egyik legérdemesebb idomárja - vette a szárnyai alá. Már a tréningek során is nagy jövőt jósoltak neki a telepre kilátogató szakmabéliek. A piszkos-sárga színű, 16 markos, egyenes derékú, hosszú, erős, jó képességekkel megáldott Kincsem szokatlanul nyugodt temperamentumú, kissé flegmatikus volt. Blaskovich úr elmondása szerint a valaha élt legkezesebb lova volt, de amikor a versenypályán vágatott, úgy tudott küzdeni, mint egy gladiátor. Rendkívül kényes volt az ivóvizére. Kedvence a pocsolyaízű víz és a híres tápiószentmártoni zab volt. Különös kapcsolatot ápolt egy tarka macskával. A „barátnője” ahova csak lehetett, elkísérte, s erre a zseniális lónak szüksége is volt. Az 1874-es születésű kanca 2 évesen rajtolt először futamon. 5 ország, 54 megmérettetés, 54 diadal! Egy fénylő csillag volt a telivérek egén. Az egész világot ámulatba ejtette a csodakanca sikeressége. Fúhatott szél, süllyedhetett a talaj, lehetett perzselő forróság, vagy éppen akadályozhatta egy, a pályára beszaladó rémült eb. Fúthatott nagyreményű kapitális ménnek ellen, lehetett része ”emberfeletti” terhelésben (hosszú utazások, gyakori versenyek), ám mozgásából úgy látszott, hogy sose sietett, mégis mindig elől járt. Bárki látta versenyezni, tudta, hogy hozzá hasonló kancát még nem termett e Föld, s tán nem is fog már soha. Most már nem a cél felé vágat, hanem a Mennysorság felé ”repül” sebesen minden lovak királynője.

Forrás:

[https://hu.wikipedia.org/wiki/Kincsem_\(versenyl%C3%B3\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/Kincsem_(versenyl%C3%B3))

Domokos Lajos: A lovaglás alapjai. 1987. Budapest. Mezőgazdaság Könyvkiadó Vállalat

Dr. Fehér Dezső: Az angol telivér Magyarországon. 1990. Budapest. Mezőgazdasági
Könyvkiadó Vállalat

Dr. Fehér Dezső és Török Imre: A verhetetlen Kincsem. 1974. Budapest. Natura Könyvkiadó
Vállalat